

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/109/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010773
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7218010773.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovskej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2023, v trestnej veci proti A. B. C., obžalovaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T/45/2018 zo dňa 17.8.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T/45/2018 zo dňa 17.8.2022 bol obžalovaný A. B. C., nar. XX.X.XXXX v D., C., trvale bytom B. E., F. G. XX, podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 4 Pv 320/16 pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v D. na presne nezistenom mieste v presne nezistenej dobe v mesiaci júl - august 2014, ako kupujúci za spoločnosť C., H., so sídlom I. XX, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, uzavrel s J. K. konateľom spoločnosti D. L. H., D., ako predávajúcim ústnu zmluvu o kúpe osobného motorového vozidla zn. J. J., EČV: C. XXX M., VIN: N., za zostatkovú kúpnu cenu 30.000,- eur, pričom po prepise vozidla v evidencii vozidiel MV SR dňa 20.10.2014 túto sumu do dnešného dňa neuhradil, ale dňa 4.5.2015 previedol vlastníctvo tohto vozidla na spoločnosť O. P., J., so sídlom B. Q. R.X, XXX XX S., IČO: XX XXX XXX, za sumu 46.000,- eur, čím takto uviedol poškodeného do omylu, nakoľko už v čase uzavretia kúpnej zmluvy nemal ako kupujúci prostriedky na úhradu kúpnej ceny a konal tak s úmyslom za predmet kúpy ani v budúcnosti nezaplatiť a takto spôsobil poškodenému D. L. H., N. X, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške najmenej 30.000,- eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu sa nestotožňuje, nakoľko na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, a to tak v rámci prípravného konania, ako aj konania pred súdom, je toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazovú situáciu a jeho závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania okresný súd mal dospieť k záveru, že k žalovanému skutku došlo, tento je trestným činom a mal ho spáchať obžalovaný.

Napriek tomu okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že konaním obžalovaného neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu. Absentuje úmysel obžalovaného podviesť poškodeného a na jeho úkor sa obohatiť. Nie sú splnené ani formálne znaky tohto zločinu tak, ako to vyžaduje Trestný zákon, teda ani jeden z produkovaných dôkazov nesvedčil pre ustálenie záveru, že skutok uvedený v predmetnej obžalobe možno kvalifikovať ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1,

ods. 3 písm. a) Tr. zák., preto súd uzavrel, že skutok nie je trestným činom a je odôvodnený postup podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Podľa názoru okresného prokurátora vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný ako kupujúci za spoločnosť C., H. uzavrel s poškodeným J. K. konateľom spoločnosti D. L. H. ako predávajúcim ústnu zmluvu o kúpe OMV zn. J. J., ev. č.: C., za kúpnu cenu 45.000,- eur bez DPH. Keďže zároveň poškodený od C., H. odkúpil vozidlo zn. O. L. za kúpnu cenu 15.000,- eur, došlo k započítaniu tejto sumy 15.000,- eur a teda C., H. malo ešte za OMV zn. J. J. doplatiť poškodenému minimálne sumu vo výške 30.000,- eur. Po prepise vozidla v evidencii vozidiel MV SR dňa 20.10.2014 na spoločnosť C., H. zvyšok kúpnej ceny minimálne vo výške 30.000,- eur do doby splatnosti dňa 03.11.2014 v zmysle faktúry č. 2140040042 zo dňa 20.10.2014 a ani doposiaľ neuhradil, ale po odstúpení od zmluvy zo strany spol. C., H. dňa 10.12.2014, bez toho, aby vozidlo vrátil a po podaní civilnej žaloby spoločnosťou D. L. H. zo dňa 16.12.2014 a to titulom nezaplatenia kúpnej ceny za OMV zn. J. J., sa vozidla zbavil a dňa 23.04.2015 ho za sumu 46.000,- eur odpredal spoločnosti J., H.. C. a vlastníctvo tohto vozidla previedol na spoločnosť O. P., J..

Obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že suma 30.000,- eur ako zvyšok kúpnej ceny mala byť vzájomne započítaná tým, že poškodenému v J. vyplatil 15.000,- eur a zaplatil aj 16.500,- eur za dve faktúry vystavené poľskými spoločnosťami pre D. L. H. zo dňa 20.06.2014 a zo dňa 23.05.2014 za práce v T. považuje za účelové a je vyvrátená poškodeným J. K., ktorý poprel, aby mu obžalovaný požičal 15.000,- eur a podľa ktorého tie peniaze za faktúry sa týkali stavby a boli vyplatené za spoločnosť H., H. a nie za spoločnosť C., H., čo bolo medzi spoločnosťami H., H. a D. L. H. aj vysporiadané. Nikdy nemohlo dôjsť k tomu, aby za vozidlo obžalovaný zaplatil započítaním pohľadávok. Výslovne sa dohodli, že zvyšok kúpnej ceny mu uhradí na bankový účet.

Obžalovaný ako osoba konajúca za spol. C., H. pri uzatváraní kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo OMV zn. J. J., vedel, že dohodnutú kúpnu cenu, a to ani v nespornej výške 30.000,- eur uhradiť nedokáže, nakoľko finančná situácia spol. C., H. nebola v čase uzavretia kúpnej zmluvy, resp. v čase splatnosti kúpnej ceny priaznivá, čo vyplýva aj z vypracovaného znaleckého posudku z odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo a z výpovede znalkyne M. E. J. S., C., na hlavnom pojednávaní dňa 08.06.2022. Z tohto dôkazu vyplynulo, že H.. C. nemala ani v jednom dni sledovaného obdobia od 1.8.2014 do 31.10.2014 disponibilné finančné prostriedky viac ako 45.000,- eur, resp. viac ako 54.000,- eur a teda nemala dostatok finančných prostriedkov, preto nemohla v plnej výške uhradiť kúpnu cenu za osobné motorové vozidlo zn. J. J.. Priemerný denný zostatok finančných prostriedkov spoločnosti C., H. za obdobie od 01.08.2014 do 31.10.2014 bol vo výške 2.751,86 eur. Najnižší zostatok vo výške 61.43 eur bol v dňoch 27.- 29.10.2014 a najvyšší v sume 11.763,17 eur bol dňa 09.09.2014. Znalkyňa rovnako evidovala v súvahe k 31.12.2014 záväzky voči spoločníkom vo výške 96.879,- eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto nemožno súhlasiť s tvrdením súdu, že spol. C., H. mala dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie kúpnej ceny, keďže v súvahe ku dňu 31.12.2014 boli evidované záväzky voči spoločníkom vo výške 96.879,- eur, nakoľko šlo o dlžnú sumu (záväzok) spoločnosti C., H. a nie o pohľadávku a teda ani nemohli byť k dispozícii.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa E. U. V., ktorá v kritickom období viedla účtovníctvo spol. C., H. na otázku prokurátora nevedela vyjadriť, v akej finančnej situácii bola spol. C. v čase kúpy vozidla J. J..

Taktiež je právne irelevantné tvrdenie súdu, podľa ktorého znalkyňa sa vyjadrila k obchodnej spol. H., H. tak, že táto disponovala finančnými prostriedkami, ktoré postačovali na úhradu faktúry vystavenej na sumu 45 000 eur a teda bolo možné vykonať vzájomný zápočet pohľadávok, čím by takto došlo k ich zániku. Nie spoločnosť H., H., so sídlom O. XXXX/XX, L., IČO: XX XXX XXX, kupovala predmetné vozidlo, ale obchodná spoločnosť C., H., so sídlom I. XX, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX kúpila predmetné vozidlo a v účtovníctve ho zaevidovala a uplatnila si zaň odpočet DPH. K zmluve o postúpení pohľadávky uzavretej medzi postupcom spol. H., H. a postupníkom spol. C., H. je potrebné uviesť, že takáto zmluva sa v období roku 2014 v účtovníctve spol. C., H. nenachádzala, pričom takáto zmluva sa v účtovníctve spol. objavila až v roku 2017, čo vo svojej výpovedi potvrdila aj svedkyňa E. U. V..

Obžalovaného nezbavuje trestnej zodpovednosti, teda uvedenie poškodeného do omylu a spôsobenie tak na jeho majetku značnej škody, ani tvrdenie súdu, že obžalovaný mal nespornú snahu riešiť okolnosti

týkajúce sa odpredaja vozidla, čo preukazuje mailová korešpondencia, ktorou obžalovaný komunikoval s poškodeným, resp. jeho právnym zástupcom A. Q. B., a to dňa 08.05.2015 a dňa 03.06.2015, v ktorej obžalovaný navrhol viackrát stretnutia za účelom vyriešenia problému, čím bolo preukázané, že obžalovaný sa nevyhýbal poškodenému, ale naopak chcel vzniknutú situáciu riešiť. Tu poukazujem na skutočnosť, že šlo o obdobie šiestich resp. siedmich mesiacov po splatnosti faktúry za kúpu vozidla a na viac už po odpredaji predmetného vozidla tretej strane.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Okresnému súdu Košice II na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal kontradiktórnym spôsobom konania dokazovanie, a to v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie. Odvolací súd považuje za nutné predovšetkým zdôrazniť, že dokazovaním pred súdom obžaloba nevyprodukovala žiadne relevantné dôkazy, ktoré by jednoznačne smerovali k preukázaniu subjektívnej stránky, teda úmyslu obžalovaného spáchať skutok, ktorý sa mu kladie za vinu a ktorý obžalobou bol právne kvalifikovaný ako zločin podvodu.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať predovšetkým na obhajobu samotného obžalovaného, ako aj na výpovede svedkýň C., V. a U., na podklade ktorých sa podozrenie z podvodného úmyslu ešte viac rozptýlilo. Uvedené svedkyne logicky, vierohodne opísali okolnosti, ktoré predchádzali samotnej kúpe auta, opísali výhrady obžalovaného k cene auta, ktorá bola dohodnutá na sumu 45.000,- eur a nie 54.000,- eur, s ktorou cenou obžalovaný nesúhlasil. Navyše svedkyne vypovedali aj o snahe obžalovaného cenu vozidla vo výške 45.000,- eur zaplatiť, a to spôsobom jednak odpočítania ceny za predaj auta zn. L. a taktiež započítaním pohľadávok, ktoré vznikli medzi spoločnosťami obžalovaného a poškodeného, teda na strane obžalovaného šlo o spoločnosti H. H. a C. H..

Neobstojí preto argumentácia okresného prokurátora, tak ako na ňu podrobne poukazuje v dôvodoch svojho odvolania, nakoľko práve svedkyne C., V. a U. na hlavnom pojednávaní v rámci kontradiktórneho konania presvedčivo uvádzali skutočnosti ohľadne zápočtu pohľadávok, ako aj ohľadne výhrady obžalovaného ku cene uvedenej vo faktúre. V podstate potvrdzovali obhajobu obžalovaného, o čom vedeli jednak priamo od obžalovaného, ale aj z vlastných poznatkov, nakoľko boli prítomné na spoločných stretnutiach, pri ktorých bol okrem obžalovaného prítomný aj poškodený, čo napokon samotný poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 24.2.2022 potvrdil, keď uviedol, že určité vysporiadanie medzi firmami pripustil.

Obhajobné tvrdenia obžalovaného ohľadne kúpy vozidla J. J., cez vystavenie faktúr, vrátane ich modifikácie o pridanie sumy vo výške DPH nepochybne potvrdila svedkyňa V., ktorá v rámci výsluchu pred súdom uviedla, že prišli za ňou obžalovaný a svedok K., teda poškodený najprv s jednou faktúrou, ktorá bola na 45.000,- eur, na ktorej bolo napísané J. XX.XXX a nič iné. Zháčila sa, že tam nebola uvedená klauzula, na základe čoho bolo auto oslobodené od DPH. Tento zásadný nedostatok riešila priamo s obžalovaným, ako aj K., keď poukázala na zákonnú úpravu a urobila im výklad zákona a poprosila K., aby vysvetlil svojej ekonómke, aby uviedla, prečo je to oslobodené od dane a aby túto skutočnosť doplnila. Svedkyňa V. pritom jednoznačne uviedla, že za predmetné motorové vozidlo bola dohodnutá kúpna cena vo výške 45.000,- eur.

Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že v teraz posudzovanej trestnej veci, nie len v prípravnom konaní, ale predovšetkým v konaní pred súdom, sa okresnému prokurátorovi na podklade výsledkov vykonaného dokazovania nepodarilo preukázať naplnenie subjektívnej stránky, teda otázku zavinenia na strane obžalovaného.

V prospech tejto argumentácie tak, ako na to poukázal v dôvodoch napadnutého rozsudku okresný súd, svedčí aj tá skutočnosť, že poškodený si v trestnom konaní, v rámci adhézneho konania neuplatnil nárok na náhradu škody, nakoľko túto si uplatnil v civilnom konaní, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom

Košice II pod sp. zn. 33Cb/I 34/2015, kde okresný súd rozsudkom zo dňa 7.3.2017 žalobe o zaplatenie sumy 39.000,- eur spolu s príslušenstvom vyhovel, ale na odvolanie obžalovaného, teda spoločnosti C., H. bol rozsudok okresného súdu uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.4.2019 sp. zn. 3Cob/14/2018 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/14/2018 zo dňa 30.4.2019 nepochybne vyplýva, že kúpna zmluva je v Obchodnom zákonníku upravená ako osobitný typ zmluvy, preto podľa § 263 ods.2 Obchodného zákonníka dohoda zmluvných strán o obsahu kúpnej zmluvy musí obsahovať podstatné náležitosti tohto typu zmluvy stanovené v § 409 ods.1 Obchodného zákonníka.

Podstatnými náležitosťami kúpnej zmluvy sú určenie zmluvných strán, vymedzenie predmetu kúpy, záväzok predávajúceho dodať predmet kúpnej zmluvy kupujúcemu a previesť na neho vlastníctvo k predmetu kúpy, kúpna cena a záväzok kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu.

Ako z vyššie uvedeného vyplýva úprava záväzkových vzťahov v Obchodnom zákonníku je založená na ich neformálnosti, to znamená, že zmluva musí mať písomnú formu len v prípade, ak to stanovuje Obchodný zákonník alebo ak o to požiada niektorá zo zmluvných strán. Podľa Obchodného zákonníka kúpna zmluva nevyžaduje na svoju platnosť písomnú formu, čo znamená, že ju strany môžu uzavrieť aj ústne s podmienkou, že takto uzavretá kúpna zmluva bude obsahovať zákonom požadované náležitosti.

Rovnako je potrebné zdôrazniť, že aj keď uzavretie ústnej kúpnej zmluvy Obchodný zákonník pripúšťa, dôkazné bremeno preukázať dohodu o cene, jej výške je na žalobcovi, teda z pohľadu predmetnej trestnej veci na poškodenom J. K., ktorý si v civilnom konaní uplatnil právo na zaplatenie ním tvrdenej kúpnej ceny z takto ústne uzavretej kúpnej zmluvy.

V ďalšom odvolací súd v rámci civilného konania zdôraznil, že vykonanie jednostranného zápočtu zo strany žalobcu zo dňa 5.12.2014, teda zo strany poškodeného J. K. a nie zo strany žalovaného, nie je uznaním záväzku zo strany žalovaného, teda obžalovaného A. B. C.. Z uvedenej listiny nevyplýva úmysel žalovaného A. B. C. záväzok uznať.

Pokiaľ súd prvej inštancie v rámci civilného konania si osvojil aj tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný tým, že nerozporoval jednostranný zápočet žalobcu, uznal svoj záväzok, tak aj tieto závery sú bez opory v zákone. Jednostranný zápočet je jednostranný právny úkon, ktorý spôsobuje účinky okamihom, kedy sa dostane do dispozičnej sféry adresáta, nie kedy s ním adresát vyjadrí súhlas, alebo kedy ho iným spôsobom akceptuje. Žalovaný A. B. C. v civilnom konaní vo svojom podaní výslovne uviedol, že pohľadávky započítava len z titulu právnej istoty a pre prípad, že by bola ich existencia preukázaná. Z uvedeného podania vzhľadom na spornosť výšky kúpnej ceny už v priebehu celého civilného konania, nebolo možné vyvodiť záver, že uplatnením kompenzačnej námietky žalovaný uznal nárok žalobcu v uplatnenej výške a keďže v priebehu konania žalovaný tvrdil, že kúpna cena bola dohodnutá so súhlasom obidvoch strán v celkovej sume 45.000,- eur, uplatnením kompenzačnej námietky možno len vyvodiť, že uznal nárok žalobcu len v ním tvrdenej nespornej výške.

Odvolací súd v civilnom spore zdôraznil, že z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že výška kúpnej ceny bola sporná, že žalobcom tvrdená výška 54.000,- eur okrem žalobcom predloženej faktúry a jeho jednostranného úkonu nebola žiadnym spôsobom preukázaná, najmä absentoval akýkoľvek úkon zo strany žalovaného, ktorý by potvrdil vo faktúre uvedenú kúpnu cenu. Žalovaný od počiatku namietal spornosť kúpnej ceny a aj v priebehu konania poprel žalobcom tvrdenú výšku kúpnej ceny a uviedol vlastné tvrdenia spolu s návrhmi dôkazov, ktoré na preukázanie svojich tvrdení žiadal aj vykonať. Navyše výška kúpnej ceny bola sporná najneskôr od doručenia odstúpenia od zmluvy žalovaného zo dňa 10.12.2014.

Navyše odvolací súd v civilnom konaní zároveň uviedol, že názor súdu prvej inštancie, že predajom motorového vozidla spoločnosti J. H. žalovaný potvrdil, že akceptoval kúpnu cenu fakturovanú žalobcom, neobstojí. Predaj motorového vozidla tretej osobe nemožno považovať za uznanie žalobcom tvrdenej dohodnutej kúpnej ceny.

Na podklade vyššie uvedeného aj odvolací súd v teraz posudzovanom trestnom konaní, okrem už uvedeného v dôvodoch napadnutého rozsudku okresného súdu, môže nepochybne poukázať, že

v trestnom konaní poškodenému a predovšetkým prokurátorovi sa nepodarilo v rámci trestného konania žiadnym spôsobom preukázať, aby obžalovaný bol úmyselne uviedol poškodeného do omylu a tým naplnil subjektívnu stránku žalovaného zločinu podvodu.

Obhajoba obžalovaného, že kúpnu cenu za motorové vozidlo v plnom rozsahu uhradil, a to zápočtom v podobe motorového vozidla zn. O. L. a uhradením za poškodeného dvoch faktúr v sume 16.500,- eur, ktoré boli vystavené poľskými spoločnosťami pre D. L. H. zo dňa 20.06.2014 a zo dňa 23.05.2014, navyše poskytol pôžičku v sume 15.000,- eur, hoci peniaze za dve faktúry vystavené v súvislosti so stavebnou činnosťou vykonaných v prospech D. L. H. boli uhradené spoločnosťou H., H., nebola nijako vyvrátená a na tom nemôžu nič zmeniť ani závery znaleckého posudku znalkyne doc. E. J. S., C., ako aj argumentácia okresného prokurátora uvádzaná v jeho odvolaní proti rozsudku okresného súdu.

Obžalovanému napokon nič nebránilo, ak by kúpnu cenu za motorové vozidlo zn. J. J. neuhradil tak, ako sa mu to dáva obžalobou za vinu, túto mohol uhradiť z peňazí získaných jeho predajom za sumu 46.000,- eur P. H., o čom svedčí faktúra č. 20150004 zo dňa 23.4.2015. Obžalovaný logicky musel získať spornú sumu peňazí a obžalovaný mal z čoho uhradiť spornú sumu a poškodený by mal z čoho si uspokojiť svoj nárok a okrem uhradenia spornej sumy aj nárok na prípadné penále z omeškania.

Z pohľadu trestného práva stále by sa jednalo výhradne len o otázku upravovanú civilným právom a v prípade podania žaloby o civilný spor. Pre takýto záver svedčí aj mailová korešpondencia zo strany obžalovaného s právnym zástupcom poškodeného.

Z výsledkov dokazovania vykonaného pred okresným súdom bolo zistené, že obžalovaný v čase spáchania skutku, ako sa mu to dáva obžalobou za vinu, bol konateľom dvoch spoločností, a to spoločnosti C. H. a spoločnosti H. H., pričom nepochybne bolo preukázané, že medzi týmito spoločnosťami dochádzalo k pôžičkám, čo potvrdila znalkyňa M. E. J. S., C., ktorá navyše na základe predložených dokladov uviedla, že stav finančných prostriedkov počas sledovaného obdobia v jeho dennom priemere v spoločnosti H. H., bol vo výške 71.662,50 € a spoločnosť mala počas celého obdobia dostatok finančných prostriedkov na prípadnú úhradu sumy vo výške 45 tis. alebo 54 tisíc eur.

Znalkyňa zároveň potvrdila, že na podklade predložených dokladov zistila, že spol. H. H. k dňu 31.8.2014 deklarovala poskytnuté preddavky na stavebné práce, teda pohľadávky, voči spol. D. L. vo výške 139.477,47 eur, čo je suma nepomerne vyššia, než suma akú si v rámci civilného konania nárokoval poškodený. Na základe uvedeného znalkyňa uviedla, že úhrada kúpnej ceny za motorové vozidlo J. J. mohla byť vykonaná aj vzájomným zápočtom záväzkov a pohľadávok.

Nepochybil preto okresný súd, pokiaľ poukázal, že v rámci dokazovania v trestnom konaní je okrem iného potrebné preukázať existenciu subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu, teda preukázať úmysel obžalovaného trestný čin spáchať a skúmať, či boli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania nemal ani odvolací súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovanému nebol preukázaný priamy, ale ani nepriamy úmysel, uviesť poškodeného do omylu a na jeho úkor sa tak obohatiť, čo je nevyhnutné pre robenie záveru, že došlo k spáchaniu zločinu podvodu.

Na základe týchto skutočností, bol správny záver okresného súdu, keď postupoval podľa § 258 písm. b) Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil s konštatovaním, že skutok nie je trestným činom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.